

11 въпрос Вяра и знание.

През последните години това е един много обсъждан въпрос. Държавата се три конкуриращи за връзката между вяра и знание, затова се те обвързват помежду си и има еднаква противоположност между вяра и знание.

- 1) на първо място е знанието и се отрича вярата
- 2) на първо място е вярата и се отрича знанието
- 3) използвам и вяра и знание.

1) Знанието не може да унищожи и да замени вярата. Това е психологически признак. Хората на науката са измъжени с вяра от всякакъв вид, вярват в различни същества, вяра в прогреса, в законите на природата, в справедливостта, в хората и др. Науката отрича разума и се основава на разума, основава се на опита и ограничава опита. Дори и на хората на науката е все по ясно, че науката е просто некомпетентна при решаване на въпроси относно вярата, откровението, чудото и др.

Замъкът на вярата със знанието е отказ от свободата, от свободния избор, и от волята, това означава че унижава човек, а не го издига. Никоя философия не може да даде вяра или да замени вярата. Тя може да доведе до вярата и да отстрани някои препятствия за достигането до нея.

2) Вярата не може да замени знанието. Не може с вяра да се решават въпросите на физиката и химията.

Не може с текстовете от Св. Писание да се възразява срещу изворите на казката. Вярата е свободен морвинг, а казкото знамение е тежък трудов дълг, възломок на човека.

3/ Взаимноотнoшението м/у вяра и знамение е гостостъпство в съвременния свят. Този дуализъм признава и вере и знамето и се опитва да установи една изживя връзка между вяра и знамение.

Кант е основоположник на дуалистичния възглед на спора между вяра и знамение. Той признава вярата, защитава нейната автономност и независимост и от знамето. Той е рационалист, отхвърля всичко чудесно, рационализира вярата, въвежда религията в пределите на разума и не допуска нерационалния вяра. Не разрешава религия противоположна на знамето.

Вярата е разкриване на невирните неща а знамето е разкриване на вирните неща. Знамето е принуждаващо, а вярата е свободна. Всеки акт на знамение започва със възприемане на одреден резултат, свързка в себе си прихва, задължителност и изключва свободата на избор.

Вярата не познава граници, вярата е акт на свободна любов, не изискващ доказателства, гаранции - прихва.

В дълбоки вярата и знамето са едно.
 Знамето е вяра и вярата е знаме.
 Истината е безсилна да реши въпроса с чуждото.
 Възраждането на науката срещу чуждото, възниква
 се основам на особена вера.

Хората които ще върват и ще жакт яма как
 да зирят възможно м е ми че чуждото.
 Те върват се е невъзможно, защото тяхната
 воля е устремена към това.

За върващия човек не е важно когато науката
 казва че не законите на природата чуждото е
 невъзможно, защото чуждото се постига чрез
 вара.

Благодатта на вярата се печели чрез усилието
 и насочеността на волята, не върват тези които
 желаят да върват тъй като нека да зирят
 света според своя разсърби и произход.
 И науката и философията трябва да се погши-
 няват на светлината на религиозната вара,
 не заради отстраняване на своите истини,
 а заради просветлението на тези истини в
 цялостта на знамето и дивота.